

و کوتاه مدت آینده و توسعه و امنیت کلی کشور را تحت تأثیر خود قرار خواهد داد؛ بنابراین تغییرات در این عوامل می‌تواند به عنوان چالشی پیش پای سیاست‌گذاران عمومی یا به عنوان ابزاری مؤثر در دست‌ان آنان باشد.

مقایسه میزان فعالیت سالمندان و میزان فعالیت افراد در سنین کار نشان می‌دهد که این میزان‌ها مشابه همدیگرند. به دلیل عدم کفایت حقوق بازنشستگان کشوری به رفع نیازهای اولیه زندگی، اکثر سالمندان بعد از پایان خدمت ۳۰ ساله اداری مجبور هستند، مجدداً ادامه فعالیت داده یا فعالیت جدیدی را شروع کنند. البته این خصوصیت در بین مردانی که مسئولیت خانواده را برعهده دارند، مشهودتر است. این امر در مورد زنان کمتر مصداق دارد، به بیان دیگر زنان سالمند بعد از پایان خدمت اداری اکثراً فعالیت اقتصادی را رها می‌کنند و تعداد کمی که احتمالاً مسئولیت خانواده را هم برعهده دارند، به فعالیت اقتصادی خود ادامه می‌دهند.

از طرف دیگر امنیت، به معنای مصونیت ارزش‌های نادر انسان یا جوامع از مخاطره‌های طبیعی و انسانی است. امنیت فارغ از عینی یا ذهنی بودن، زیربنای تمام پیشرفت‌ها بوده است؛ بنابراین، جستجوی امنیت، مهم‌ترین انگیزه‌ی انسان است که با جوهره‌ی هستی انسان، پیوندی ناگسستنی دارد. توازن داشتن یا نداشتن ساختار جمعیت، بر مسائل آموزشی، رفاهی، خدمات‌رسانی، بیکاری و به‌طور کلی، مسائل امنیتی در سطح خرد و کلان یک کشور تأثیر می‌گذارد.

امروزه امنیت نظامی جای خود را به امنیت اجتماعی داده که به معنای وجود امنیت در همه ابعاد اقتصادی و اجتماعی است. امنیت اجتماعی به معنای تمهید فضا و ابزارهای لازم برای ابراز وجود و طرح نظر گروه‌های مختلف اجتماعی از قبیل زنان، جوانان، اقوام و اقلیت‌ها، هنگامی مؤثر و مطرح است که به عنوان یک امر گریزناپذیر یا یک ارزش پذیرفته‌شود. امنیت اجتماعی به عنوان یکی از حساس‌ترین و مهم‌ترین نوع امنیت، از عناصر اساسی حیات انسان‌هاست. بدون شک هیچ عنصری برای پیشرفت و توسعه یک جامعه و همچنین شکوفایی استعدادها، مهم‌تر از عنصر امنیت و تأمین آرامش در جامعه نیست. امنیت